

Sygn. akt VIII RC 674/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 21 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Karol Paździach

Protokolant: st. sekretarz sądowy Beata Brocka

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2019 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego K. S.

przeciwko S. S. (1)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty należne małoletniemu powodowi K. S. od pozwanego S. S. (1) z kwoty po 300 (trzysta) złotych miesięcznie, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 13 marca 2006 roku, wydanym w sprawie X RC 1071/05, do kwoty po 700 (siedemset) złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 8 grudnia 2017 roku;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nakazuje pobrać od pozwanego S. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

IV. wzajemnie znosi między stronami koszty procesu;

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 674/17

UZASADNIENIE

W dniu 8 grudnia 2017 r. małoletni powód K. S., działający przez przedstawiciela ustawowego W. S., wniósł pozew przeciwko S. S. (1) o podwyższenie alimentów, zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 13 marca 2006 r. w sprawie o sygn. akt X RC 1071/05, z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 1.300 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10. każdego miesiąca, oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnianiu pozwu wskazano, że od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów upłynęło ponad 11 lat. W tym czasie uległy zwiększeniu potrzeby małoletniego, a w szczególności ostatnio, w związku z koniecznością zmiany mieszkania na większe, nadto powód rozpoczął naukę w drugiej klasie gimnazjum. Ponadto powód wymaga rehabilitacji, od 2010 roku objęty jest opieką neurologiczną, psychologiczno-pedagogiczną i psychiatryczną, a ostatnio również ortopedyczną.

Matka małoletniego szacuje koszty jego utrzymania na kwotę 2.600-2.800 zł miesięcznie, podczas gdy jej wynagrodzenie wynosi 1.800 zł miesięcznie, a z prac dorywczych niesystematycznie uzyskuje dodatkowo kwotę 600 zł miesięcznie. W tej sytuacji zdana jest na pomoc materialną rodziny. Natomiast pozwany S. S. (1) uzyskuje systematyczne dochody ze stałej pracy oraz prac dorywczych (k. 2-2v).

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 stycznia 2018 r. pozwany, wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że przekazywał dobrowolnie na rzecz powoda kwotę 400 zł miesięcznie, tj. o 100 zł większą niż zasadzone alimenty, nadto obecnie pozwany jest w związku konkubenckim i ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci pochodzących z tego związku. Ponosi również wysokie koszty utrzymania mieszkania. Uzyskiwane dochody nie pozwalają mu na płacenie alimentów w żądanej przez powoda kwocie, która jawi się jako nieuzasadniona i rażąco wygórowana, nie doszło bowiem do zmiany uzasadnionych potrzeb małoletniego (k. 16-19).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ze związku małżeńskiego W. S. i S. S. (1) w dniu (...) urodził się małoletni K. S..

Dowód:

1. Odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego K. S., k. 3.

Wyrokiem z dnia 13 marca 2006 r. w sprawie X RC 1071/05 Sąd Okręgowy w Szczecinie rozwiązał przez rozwód związek małżeński W. S. i S. S. (1) bez orzekania o winie. Jednocześnie wykonywanie władzy rodzicielskiej nad K. S. powierzył W. S., natomiast kosztami wychowania i utrzymania K. S. obciążył oboje rodziców i z tego tytułu zasądził od S. S. (1) na rzecz K. S. alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie płatne do dnia 15. każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, poczynając od uprawomocnienia wyroku. Sąd nie ustalił sposobu kontaktowania się pozwanego z małoletnim.

Niesporne, a nadto dowód:

1. Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie X Wydziału Cywilnego Rodzinnego z dnia 13 marca 2006 r., sygn. akt X RC 1071/05, w aktach sprawy X RC 1071/05 k. 62.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów W. S. miała 32 lata, nie posiadała wyuczonego zawodu. Pracowała na stacji (...) jako sprzedawca, w systemie zmianowym. Ponadto w okresie od 11 października 2004 r. do 30 czerwca 2005 r. była zatrudniona w (...) sp. z o.o. na podstawie umowy zlecenia, za wynagrodzeniem 700-900 zł netto miesięcznie. Otrzymywała również zasiłek rodzinny w kwocie 139 zł miesięcznie. Deklarowała, że jej miesięczne dochody kształtują się na poziomie od 839 zł do 1039 zł.

W trakcie trwania małżeństwa zaciągnęła dwa kredyty, spłacała je w miesięcznych ratach, przy czym miesięczna rata pierwszego wynosiła 141,34 zł, a drugiego 184,02 zł.

Ponadto miała na utrzymaniu małoletniego syna W. C. z poprzedniego małżeństwa, który uczęszczał do 5 klasy Szkoły Podstawowej. W. S. korzystała z pomocy swoich rodziców.

Dowód:

1. Przesłuchanie W. S. w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 59-60.
2. Zaświadczenie o zatrudnieniu w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 6.
3. Rachunek do umowy zlecenia w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 8.
4. Kwit wynagrodzenia w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 56-56v.

5. Harmonogramy spłaty kredytów w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 9v, 11v.
6. Pokwitowanie zapłaty raty kredytu w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 10.
7. Opinia pedagoga szkolnego w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 36-37.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów W. S. mieszkała z powodem i starszym synem W. C. w mieszkaniu przy ul. (...) w S., które było własnością jej rodziców. Czynnosc za mieszkanie wynosił 230 zł. Za energię elektryczną płaća ok. 90 zł co dwa miesiące, a za gaz ok. 46 zł co dwa miesiące, za telewizję kablową ok. 37 zł miesięcznie, za telefon 60 zł miesięcznie.

Dowód:

1. Przesłuchanie W. S. w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 59-60.
2. Pokwitowanie zapłaty za telewizję w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 10.
3. Faktura VAT za energię elektryczną w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 12.
4. Faktura VAT za gaz w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 14.
5. Potwierdzenie zapłaty za czynsz w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 15.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów małoletni powód miał 3 lata, chodził do żłobka za opłatą 240 zł miesięcznie i dodatkowo opłatą na komitet rodzicielski w kwocie 30 zł. Ponadto matka małoletniego na wyżywienie syna (zakup kaszki) wydawała 60-70 zł miesięcznie oraz na zakup pampersów (3 duże paczki) 100-150 zł miesięcznie.

Dowód:

1. Przesłuchanie W. S. w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 59-60.
2. Opinia kierownika żłobka w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 38.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów S. S. (1) miał 28 lat, był technologiem meblarstwa drzewnego. Wcześniej pracował na promie, zarabiał 700 zł przez dwa tygodnie, a kolejne dwa tygodnie w miesiącu pracował jako kierowca za wynagrodzeniem 600-700 zł. Następnie pracował w (...), gdzie składał meble. W toku sprawy rozwodowej pracował w Straży Miejskiej w S., zatrudniony za wynagrodzeniem zasadniczym 1.790 zł brutto miesięcznie. Oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał premię, dodatek za staż pracy oraz dodatkowe wynagrodzenie roczne. W okresie od września 2005 r. do marca 2006 r. uzyskiwał średnie wynagrodzenie netto w kwocie ok. 1.856 zł miesięcznie.

Po opuszczeniu mieszkania, na utrzymanie małoletniego przekazywał dobrowolnie jego matce kwotę 300 zł miesięcznie.

Dowód:

1. Przesłuchanie S. S. (1) w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 60.
2. Przesłuchanie W. S. w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 59-60.
3. Zaświadczenie o zatrudnieniu w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 28.
4. Kartoteka wynagrodzeń w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 57-58.

Pozwany S. S. (1) miał dobry kontakt z małoletnim, zabierał go do siebie na weekendy oraz w dni powszednie po pracy, średnio dwa razy w miesiącu. Kupował mu buty, wiosną i jesienią, oraz zabawki.

Dowód:

1. Przesłuchanie W. S. w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 59-60.
2. Przesłuchanie S. S. (1) w aktach sprawy X RC 1071/05, k. 60.

Przez 5 lat W. S. przebywała z małoletnim powodem w H., gdzie pracowała w klubie nocnym (...) w jako sprzątaczką. Sprzątała w weekendy i otrzymywała 100 zł za 1 dzień pracy, w skali miesiąca zarabiała 750 zł. W klubie tym pracował również jej starszy syn. Do S. powróciła w 2014 roku.

Obecnie W. S., przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda, ma 44 lata. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest inspektorem ds. BHP. Pracuje w kilku firmach. Zatrudniona jest w (...) S.A. w ¼ wymiaru czasu pracy, w firmie (...) prowadzi kadry w ¼ wymiaru czasu pracy i w firmie (...) sp. z o.o. prowadzi kadry w ½ wymiaru czasu pracy. Łącznie zatrudniona jest w pełnym wymiarze czasu pracy. Za wykonywane prace otrzymuje łączne wynagrodzenie w kwocie 2.700 zł netto miesięcznie. W (...) S.A. zatrudniona jest od listopada 2017 r., w pracy jest raz w tygodniu, w dowolnie wybranym przez siebie dniu. W firmie tej nabyła prawa do świadczeń socjalnych. Otrzymuje również tzw. wczasy pod gruszą w kwocie 400 zł rocznie, nie otrzymuje bonów świątecznych. W firmach (...) i (...) sp. z o.o. pracuje od lutego 2018 r. Dla firmy (...) dokumenty przygotowuje w domu i raz w miesiącu udaje się do siedziby firmy. Również w (...) sp. z o.o. nie ma określonych godzin pracy, swoje obowiązki może wykonywać zarówno w siedzibie firmy w dowolnych godzinach, jak i poza nią. W ramach działalności niezarejestrowanej dorabia przygotowując dokumenty dla obcokrajowców do urzędu pracy, za co uzyskuje dodatkowy dochód w kwocie 500-700 zł miesięcznie, średnio 600 zł miesięcznie. Poza wymienionymi nie posiada innych dochodów. Wobec powyższego łączny dochód netto uzyskiwany przez W. S. wynosi 3.300 zł miesięcznie.

Na powoda otrzymuje zasiłek w kwocie 153 zł miesięcznie z tytułu orzeczonej niepełnosprawności (do marca 2019 r.). Aktualnie nie otrzymuje już świadczenia wychowawczego 500+ z powodu przekroczenia kryterium dochodowego, jak i zasiłku rodzinnego w kwocie 360 zł. Informacje te uzyskała ustnie. Decyzje w powyższych sprawach miała otrzymać w późniejszym terminie.

W 2017 roku uzyskała dochód w kwocie 33.381,18 zł. Po uwzględnieniu składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 4.494,54 zł i ubezpieczenia zdrowotne w kwocie 2.192,37 zł dochód netto wynosił 26.694,24 zł tj. ok. 2.225 zł miesięcznie.

W dniu 23 marca 2017 r. otrzymała od swojej matki darowiznę w kwocie 133.000 zł oraz w dniu 7 czerwca 2017 r. od swojego ojca w kwocie 10.000 zł.

W sposób ciągły korzysta z pomocy swojej matki. Pożycza od niej pieniądze w kwotach 200-600 zł, nadto matka kupowała jej żywność i leki, a także ubrania dla małoletniego powoda. Bywało, że miała znaczne zadłużenie, ostatnio na kwotę 5.600 zł. Zadłużenie spłacała w ratach, część zadłużenia była traktowana przez jej matkę jako darowizna. Obecnie nie jest zadłużona.

Dowód:

1. Przesłuchanie W. S., k. 198-202, 213.
2. Informacja Naczelnika I Urzędu Skarbowego w S., k. 208.
3. Zgłoszenie o nabyciu własności rzeczy lub praw majątkowych SD-Z2, k. 143-144.

4. Potwierdzenie przelewu, k. 145, 146.
5. Zeznania świadka S. M., k. 173-176,
6. Zeznania świadka P. M., k. 180-183.

Obecnie W. S. wraz z małoletnim powodem i jego starszym bratem zajmuje 3-pokojowe mieszkanie o powierzchni 63,2 m² przy ul. (...) w S.. Mieszkanie to kupiła w maju 2017 r. za kwotę 233.000 zł. W tym celu zaciągnęła kredyt w kwocie 150.000 zł na 25 lat. Całkowity koszt kredytu wynosi 248.105,87 zł. Kredyt spłaca w miesięcznych ratach w kwocie po 748 zł (k. 142).

Nowe mieszkanie wymagało remontu. Koszty remontu obejmujące przeniesienie kuchni w celu uzyskania trzeciego pokoju, instalację ogrzewania gazowego, wymianę instalacji elektrycznej, zakupu materiałów i robocizny wyniosły łącznie 34.000 zł.

Czynsz za mieszkanie wynosi 420-450 zł, średnio 435 zł miesięcznie i zawiera opłaty za wodę i odpady. W mieszkaniu jest ogrzewanie na gaz, który kosztuje ok. 205 zł co dwa miesiące tj. ok. 103 zł miesięcznie. W. S. ponosi również opłaty za energię elektryczną w kwocie 140-150 zł co dwa miesiące tj. ok. 73 zł miesięcznie, za telewizję i (...) w kwocie ok. 100 zł miesięcznie.

Wobec powyższego bieżące koszty utrzymania mieszkania (łącznie z kredytem) wynoszą 1.459 zł miesięcznie, z czego na małoletniego powoda przypada 1/3 kosztów tj. ok. 486 zł miesięcznie.

Dowód:

1. Przesłuchanie W. S., k. 198-202.
2. Potwierdzenie opłaty za energię elektryczną, k. 113.
3. Umowa o mieszkaniowy kredyt hipoteczny, k. 117-124v.
4. Umowa przelewu wierzytelności z tytułu umów ubezpieczenia, k. 125-126.
5. Warunki dodatkowe umowy o kredyt, k. 127-128.
6. Informacja o możliwości pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, k. 129.
7. Wyciąg z tabeli opłat i prowizji, k. 130-131v.
8. Oświadczenie o ustanowieniu hipoteki, k. 132.
9. Wniosek i polisa na życie oraz karta informacyjna, k. 133-137.
10. Umowa sprzedaży i oświadczenie o ustanowieniu hipoteki, Repertorium A 991/2017, k. 138-141.
11. Potwierdzenie przelewu raty kredytu, k. 142.

Obecnie małoletni powód ma 14 lat. Jest uczniem III klasy gimnazjum publicznego. W szkole ma darmowe podręczniki i ćwiczenia. Musiał zakupić atlas i ćwiczenia do języka angielskiego. Do usprawiedliwionych wydatków należy zaliczyć zakup wyprawki szkolnej w kwocie 300 zł rocznie, tj. 50 zł miesięcznie, składkę na (...) w kwocie 80 zł rocznie, tj. ok. 7 zł miesięcznie, składkę na ubezpieczenie w kwocie 40 zł rocznie, tj. ok. 3 zł miesięcznie, składkę klasową w kwocie 100 zł rocznie tj. ok. 8 zł miesięcznie oraz na wyjścia do kina kwotę 15-18 zł, raz na trzy miesiące; średnio ok. 6 zł miesięcznie. Szkoła nie organizuje wycieczek w ciągu roku szkolnego.

W obecnym roku szkolnym powód miał ocenę niedostateczną z języka niemieckiego. Potrzebne były mu korepetycje, korzystał z nich grudnia. Matka małoletniego chciałaby, żeby syn chodził na basen.

Wobec powyższego łączne usprawiedliwione koszty związane z obowiązkiem szkolnym małoletniego powoda wynoszą 74 zł miesięcznie.

Dowód:

1. Przesłuchanie W. S., k. 198-202.

W ramach zajęć dodatkowych małoletni trenuje piłkę nożną w klubie (...). Za treningi płaci składkę w kwocie 110 zł miesięcznie. Treningi odbywają się trzy razy w tygodniu, a w jeden dzień weekendu jest mecz. Strój na trening kosztuje 70 zł, getry 20 zł. Potrzebuje 4 komplety na rok, co stanowi kwotę 360 zł, tj. 30 zł miesięcznie. Do tego potrzebny jest dres w kwocie 110 zł i kurtka w kwocie 210 zł, tj. w łącznej kwocie 320 zł. Dres i kurtka są kupowane raz na rok, czyli ich koszty w skali miesiąca wynoszą ok. 27 zł. Ponadto dwie pary butów sportowych w kwocie 200-250 zł co pół roku. Koszty zakupu butów sportowych wynoszą 900 zł rocznie, tj. 75 zł miesięcznie.

Wobec powyższego zajęcia dodatkowe kosztują małoletniego 242 zł miesięcznie. Nie są to jednak wydatki usprawiedliwione.

Dowód:

1. Przesłuchanie W. S., k. 198-202.

2. Faktura VAT, k. 110-112, 114.

Do usprawiedliwionych indywidualnych kosztów utrzymania małoletniego powoda należy zaliczyć również koszty żywienia w kwocie 400 zł miesięcznie. Obecnie małoletni je obiady w barze (...) w cenie 260 zł miesięcznie, i to nie codziennie. Ponieważ w nowym mieszkaniu nie jest w pełni urządzona kuchnia i brakuje w niej kuchenki mikrofalowej, w której małoletni mógłby odgrzać posiłek, dlatego od lutego 2018 roku matka nie przygotowuje mu obiadów, mimo, że większość dnia przebywa w domu, wykonując prace wynikające z zatrudnienia. Małoletni nie je obiadów w szkole. Do usprawiedliwionych indywidualnych kosztów utrzymania małoletniego należy zaliczyć również koszty zakupu obuwia i odzieży w kwocie 150 zł miesięcznie, koszty kosmetyków i środków czystości w kwocie 50 zł miesięcznie, koszty biletu miesięcznego komunikacji miejskiej w kwocie 50 zł miesięcznie, wydatki kulturalne w kwocie 50 zł miesięcznie, opłatę za telefon w kwocie 30 zł miesięcznie. W okresie wakacji powód był na obozie sportowym, którego koszty wyniosły 820 zł tj. ok. 68 zł miesięcznie.

Wobec powyższego łączne usprawiedliwione indywidualne koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą ok. 798 zł miesięcznie.

Dowód:

1. Przesłuchanie W. S., k. 198-202.

2. Faktura VAT za obiady, k. 108-109.

Od 2010 roku małoletni powód objęty był opieką psychiatryczną, psychologiczną i neurologiczną, a ostatnio również ortopedyczną. Przez kilka mieniący korzystał z porad psychiatrycznych. Przeprowadzone w roku 2011 badanie encefalograficzne EEG oraz w roku 2012 i 2013 badania rezonansu magnetycznego nie wykazały istotnych zmian zagrażających zdrowiu i życiu małoletniego. Wykluczono u małoletniego również chorobę stwardnienia rozsianego. U małoletniego stwierdzono hiperkinetyczne zaburzenia zachowania (zespół nadpobudliwości psychoruchowej - (...)) oraz jako współistniejącą chorobę - moczenie nocne.

Małoletni ma również problemy z kolanami. W marcu 2016 roku przeszedł badanie RTG lewego stanu kolanowego, a w październiku badanie USG prawego stawu kolanowego. Oba badania nie wykazały odchyłań od normy.

Małoletni korzystał z poradni rehabilitacyjnej. W kwietniu 2016 roku został skierowany na rehabilitację. W okresie od maja do czerwca odbył zabiegi fizjoterapeutyczne, po 10 zabiegów w każdym miesiącu.

W dniu 12 grudnia 2016 roku u małego orzeciono niepełnosprawność ze względu na całościowe zaburzenia rozwojowe, powstałe przed 16. rokiem życia, z utrwalonymi zaburzeniami interakcji społecznych lub komunikacji werbalnej oraz stereotypiami zachowań, zainteresowań i aktywności o co najmniej umiarkowanym stopniu nasilenia. Orzeczenie wydano do 12 marca 2019 roku.

W II klasie gimnazjum miał zaleconą socjoterapię i spotkania z psychologiem, ale bardzo rzadko chodził na te spotkania. Przez cały rok uczęszczał na biofeedback.

Obecnie małoletni nie przyjmuje żadnych leków, nie korzysta z żadnych form terapii, również z zabiegów rehabilitacyjnych i w związku z tym nie ponosi żadnych kosztów leczenia i zakupu leków.

Nosi aparat ortodontyczny, najprostszy dla dorosłych, bo ma dużą szczękę. Koszty aparatu wynoszą 4.400 zł. Zważywszy, że aparat ortodontyczny jest przeciętnie użytkowany przez 2 lata, jego koszt w skali miesiąca wynosi 183 zł. Do tego dochodzą wizyty kontrolne co dwa miesiące za 100 zł i co dwa miesiące łącznie z wymianą łuku za 150 zł. Łącznie daje to kwotę 1500 zł rocznie, czyli 125 zł miesięcznie. W skali miesiąca leczenie ortodontyczne kosztuje 308 zł. Aby sfinansować koszty zakupu aparatu i wizyt, matka małego korzysta z pomocy rodziny. Pozwany dowiedział się o konieczności założenia aparatu ortodontycznego, gdy małoletni miał 11 lat. Jednakże matka powoda nalegała, że ma to być aparat kupiony prywatnie. Powód wcześniej nosił tymczasowy aparat ortodontyczny, ale przestał go nosić, ponieważ odczuwał duży ból.

Ojciec małego nie uczestniczy w finansowaniu aparatu, ponieważ uważa, że syn powinien leczyć się w ramach NFZ, który refunduje zakup aparatu.

Wobec powyższego całkowite usprawiedliwione koszty utrzymania małego, obejmujące bieżące koszty utrzymania mieszkania wraz z kredytem, w części przypadającej na powoda, koszty związane z obowiązkiem edukacji oraz indywidualnych potrzeb, wynoszą 1.666 zł miesięcznie.

Dowód:

1. Przesłuchanie W. S., k. 198-202.
2. Zeznania świadka P. M., k. 180-183.
3. Faktura za aparat ortodontyczny, k. 101, 115.
4. Orzeczenie o niepełnosprawności, k. 6, 49.
5. Opinia Poradni P.-Pedagogicznej, k. 50-54.
6. Ocena procesów integracji sensorycznej, k. 55-56.
7. Opinie wychowawcy klasy, k. 57-59, 61, 63.
8. Opinia pedagoga szkolnego, k. 60.
9. Śródroczna ocena opisowa ucznia klasy II, k. 62.
10. Opinie z przedszkola, k. 64-66.

11. Historia choroby poradni zdrowia psychicznego, k. 67-70.
12. Karty wizyt lekarskich, k. 71-71v, 76.
13. Karta zdrowia, k. 72-74v.
14. Wynik badań RTG, USG, EEG, MR, k. 75, 81-83, 88-89, 90, 94-96.
15. Zaświadczenia lekarskie, k. 77, 79, 84, 97-100, 106-107.
16. Skierowanie za zabiegi fizjoterapeutyczne, k. 80, 85.
17. Karta ćwiczeń rehabilitacyjnych, k. 78.
18. Historia choroby poradni neurologii dziecięcej, k. 86-87v, 91-93.
19. Rachunek za konsultacje u logopedy, k. 103.
20. Rachunek za leczenie stomatologiczne, k. 105.

Obecnie pozwany S. S. (1) ma 40 lat, posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technologiem meblarstwa. W dalszym ciągu pracuje w Straży Miejskiej w S.. Zatrudniony jest na umowę o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, pracuje w systemie trójzmianowym. Za pracę otrzymuje wynagrodzenie podstawowe w kwocie 2.700 zł netto miesięcznie. Ponadto otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie roczne w wysokości jednej pensji, w kwocie ok. 2.700 zł, tj. 225 zł miesięcznie, dofinansowanie do wypoczynku w kwocie 500-600 zł co dwa lata, tj. średnio 23 zł miesięcznie, oraz bony świąteczne w kwocie 300-350 zł, tj. średnio ok. 27 zł miesięcznie. Nadto otrzymuje corocznie dodatek mundurowy oraz na obuwiu zimowe 180 zł i na obuwiu letnie 140 zł, łącznie 320 zł rocznie, tj. ok. 27 zł miesięcznie. Wobec powyższego łączne dochody pozwanego wynoszą ok. 2.975 zł netto miesięcznie. Nie podejmuje on dodatkowych prac, ponieważ pracuje na zmiany. Pozwany nie zwracał się do pracodawcy o zgodę na podjęcie dodatkowej pracy.

Od 12 lat jest w związku konkubenckim z P. M.. Konkubina pozwanego również pracuje w Straży Miejskiej, za wynagrodzeniem 2.200 zł netto miesięcznie. Obecnie jest na urlopie macierzyńskim i otrzymuje zasiłek w kwocie 1.900 zł netto miesięcznie. W styczniu 2019 r. powraca do pracy. Łączne dochody konkubiny, obejmujące dodatki jak w przypadku pozwanego, wynoszą ok. 2.475 zł netto miesięcznie. Na swoje ubezpieczenie płaci w ratach 600-700 zł rocznie.

Oprócz małoletniego powoda, pozwany ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, pochodzących z obecnego związku konkubenckiego, 4-miesięczną córkę E. i 7-letniego syna S.. Poza wymienionymi, pozwany nie ma na utrzymaniu innych dzieci ani innych osób.

Pozwany spłaca kredyty zaciągnięte na kaucję mieszkania, jego remont i wyposażenie oraz zakup samochodu osobowego marki F. (...), rok produkcji 2000, który kupił 3 lata temu. Kredyty spłaca w ratach miesięcznych, w łącznej kwocie, po ok. 900 zł. Konkubina pozwanego również ma zaciągnięty kredyt, który spłaca w miesięcznych ratach po 750 zł.

Pozwany nie posiada żadnych innych nieruchomości. W ciągu ostatnich trzech lat sprzedał samochód osobowy marki V. (...), rok produkcji 1998, za kwotę 2.000 zł. Samochód był własnością jego konkubiny.

Dowód:

1. Przesłuchanie pozwanego S. S. (1), k. 210-213.
2. Potwierdzenie przelewu rat kredytu, k. 22, 24-25, 27, 30-31, 35-36.

3. Zeznania świadka I. S., k. 172-173.
4. Zeznania świadka P. M., k. 180-183.
5. Zeznania świadka S. B., k. 179-180.

Pozwany S. S. (1) jest osobą zdrową. Nie pali papierosów, rzadko pije alkohol. Na alkohol wydaje przeciętnie 5 zł miesięcznie. Nie przyjmuje leków na stałe.

Dowód:

1. Przesłuchanie pozwanego S. S. (1), k. 210-213.
2. Zeznania świadka P. M., k. 180-183.
3. Zeznania świadka S. B., k. 179-180.

Obecnie pozwany mieszka wraz ze swoją konkubiną i ich dwojgiem dzieci w mieszkaniu TBS o powierzchni ok. 57 m², składającym się z dwóch pokoi, kuchni i łazienki z WC. Za mieszkanie płaci czynsz w kwocie 900 zł miesięcznie, za wszystkie media płaci 400-500 zł miesięcznie, średnio 450 zł miesięcznie, w tym ogrzewanie ok. 170 zł miesięcznie, za telewizję i (...) 50 zł miesięcznie. W mieszkaniu nie ma gazu. Łączne bieżące koszty utrzymania mieszkania wynoszą 1.400 zł miesięcznie, z czego na pozwanego przypada 1/4 kosztów tj. ok. 350 zł miesięcznie. Ponadto analogiczną kwotę musi on wyasygnować w skali miesiąca z tytułu partycypacji w kosztach utrzymania mieszkania, jakie obciążają jego dwoje najmłodszych dzieci. Daje to łącznie kwotę 700 zł miesięcznie.

Pozwany na swoje utrzymanie wydaje niewielkie kwoty. Do usprawiedliwionych indywidualnych kosztów utrzymania pozwanego należy zaliczyć koszty wyżywienia w kwocie 400 zł miesięcznie, zakup odzieży i obuwia na kwotę 100 zł miesięcznie, na środki czystości i higieny 50 zł miesięcznie, na telefon 40 zł miesięcznie, nie ma potrzeb kulturalnych. Daje to kwotę 590 zł miesięcznie.

Nadto na ubezpieczenie OC samochodu wydaje 800 zł rocznie tj. ok. 67 zł miesięcznie, na zakup paliwa 200-300 zł miesięcznie, średnio 250 zł miesięcznie. Łączne koszty utrzymania samochodu wynoszą 317 zł miesięcznie, z czego na pozwanego przypada 1/4 kosztów tj. ok. 80 zł miesięcznie. Ponadto analogiczną kwotę musi on wyasygnować w skali miesiąca z tytułu partycypacji w kosztach utrzymania samochodu, jakie obciążają jego dwoje najmłodszych dzieci, które także z niego korzystają. Daje to łącznie kwotę 160 zł miesięcznie.

Na utrzymanie córki konkubenci wydają 150 zł miesięcznie na zakup mleka i 200 zł miesięcznie na zakup pampersów oraz 20 zł miesięcznie na zakup doraźny leków. Ubranka dla ich córki i syna pochodzą od kuzynki i znajomych, po ich dzieciach, a czasem ze sklepów z używaną odzieżą. S. chodzi do I klasy szkoły podstawowej. Je obiady w szkole, a pozostałe posiłki w domu z rodzicami. Na obiady i składki klasowe potrzebna jest kwota ok. 80 zł miesięcznie. Wyprawka do szkoły kosztowała 300 zł, mundurek 200 zł, co daje kwotę ok. 42 zł miesięcznie. Podręczniki ma darmowe. S. nie uczęszcza na żadne zajęcia pozalekcyjne, ponieważ pozwany na to nie stać. Jeżeli pozwala na to pogoda, to razem z ojcem jeździ na rowerach. Rodzice wyjeżdżają z dziećmi na wakacje do babci do miejscowości S., przez dwa dni wakacji byli w górach. Powyższe wydatki, wynoszące 412 zł miesięcznie, obciążają oboje rodziców, a więc pozwanego w kwocie ok. 206 zł.

Wobec powyższego, usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanego oraz jego partycypacji w kosztach utrzymania jego dwojga najmłodszych dzieci wynoszą 2.556 zł miesięcznie.

Dowód:

1. Przesłuchanie pozwanego S. S. (1), k. 210-213.

2. Zeznania świadka P. M., k. 180-183.
3. Potwierdzenie przelewu za czynsz, k. 21.
4. Potwierdzenie przelewu za ogrzewanie, k. 32.
5. Potwierdzenie przelewu za telefon, k. 33.
6. Potwierdzenie przelewu do (...), k. 34.

Obecnie pozwany nie utrzymuje kontaktów z powodem. Ustały one dwa lata temu. Od tego czasu nie robi synowi żadnych prezentów okolicznościowych. Nie chodzi na zebrania z rodzicami, ponieważ umówił się z matką powoda, że ona będzie to robiła. Nie kontaktuje się z wychowawcą w szkole, ponieważ matka powoda nie sygnalizowała mu takiej konieczności. Nie pamięta sytuacji, żeby odmówił stawiennictwa w szkole na prośbę pedagoga szkolnego. Pozwany nie ingeruje już w wychowanie powoda, ponieważ jego matka nie pyta go o stanowisko.

Do 2016 roku małoletni przebywał u pozwanego w każdy weekend, również w tygodniu. Miał swoje obowiązki, do których nie chciał się dostosować. Nie sprzątał po sobie, nie ścierał łóżka, nie chciał wychodzić z psem, który należał do niego i z którym przychodził do pozwanego na kontakty. Na tym tle dochodziło do nieporozumień, małoletni nie chciał tego zaakceptować i z tego powodu zerwał kontakty z ojcem. Pozwany chciałby utrzymywać kontakty z synem, ale syn jedynie odpisuje na jego SMS-y.

Pozwany nie ma nic przeciwko temu, aby syn grał w piłkę nożną. Był z nim u lekarza, który zabronił synowi gry w piłkę, ze względu na stan jego zdrowia. Informował o tym matkę powoda, ale ta była innego zdania, twierdząc, że od innego lekarza nie słyszała takich przeciwwskazań.

Na małoletniego płacił zasądzone alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie, od pewnego czasu dobrowolnie płaci je w wyższej kwocie po 400 zł. Ponadto kupował synowi strój na treningi oraz buty. Nie mógł jednak sprostać wymaganiom syna, gdyż ten chciał, aby kupił mu buty za kwotę 500 zł. Przez ostatni okres pozwany dodatkowo płacił po 140 zł na dodatkowe zajęcia małoletniego. W styczniu, gdy urodziło się mu najmłodsze dziecko, zaprzestał płacenia na powoda dodatkowej kwoty 140 zł. Wcześniej, 4-5 lat temu, płacił za dodatkowe zajęcia małoletniego powoda kwotę 540 zł miesięcznie.

Dowód:

1. Przesłuchanie pozwanego S. S. (1), k. 210-213.
2. Przesłuchanie W. S., k. 213.
3. Potwierdzenie przelewu, k. 23, 26.
4. Zeznania świadka I. S., k. 172-173.
5. Zeznania świadka P. M., k. 180-183.
6. Zeznania świadka S. B., k. 179-180.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Żądanie pozwu oparto o przepis art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Poprzez zmianę stosunków, o których mowa w ww. przepisie, należy rozumieć każdą zmianę w sferze osobistej i majątkowej, zarówno uprawnionego, jak i

zobowiązanego, która wpływa na zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka, jak i możliwości zarobkowe rodzica, a w konsekwencji także na wysokość zobowiązania alimentacyjnego. Wskazuje się przy tym, że sama różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, uzasadnia przyjęcie, że nastąpił wzrost potrzeb dziecka, wynikający m.in. z rozpoczęcia przez nie edukacji szkolnej, socjalizacji rówieśniczej, czy większych potrzeb w zakresie wyżywienia, zakupu odzieży itp. Powyższe z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z zaspokajaniem tych potrzeb przez rodziców dziecka (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, niepubl.).

Zakres świadczeń alimentacyjnych rodzica względem dziecka wyznacza natomiast przepis art. 135 § 1 k.r.o., w myśl którego zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa art. 96 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Nie budzi wątpliwości, że każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci mieszkania, wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia itp.

Zakres możliwości zarobkowych zobowiązanego podlega ocenie z punktu widzenia wynagrodzenia, jakie ten otrzymywałby przy pełnym wykorzystaniu swoich sił i możliwości, nie zaś wynagrodzenia rzeczywiście otrzymywanego. Podkreśla się przy tym, że rodzic winien dzielić się z dziećmi nawet skromnym wynagrodzeniem, a nadto, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 5 stycznia 1956 r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz. 74).

Przy uwzględnieniu powyższego, rolą Sądu w pierwszej kolejności było ustalenie, czy od ostatecznego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpiła przewidziana art. 138 k.r.o. zmiana stosunków.

Sąd doszedł do przekonania, iż zmiana taka miała miejsce.

Należy mieć na uwadze, iż od ostatecznego orzekania o alimentach przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie rozwodowej upłynęło ponad dwanaście lat, na przestrzeni których w znacznym stopniu zmieniły się usprawiedliwione potrzeby małoletniego, zarówno indywidualne, jak i związane z realizacją obowiązku szkolnego. Wzrostowi uległy także ceny towarów i usług.

Na podstawie całokształtu zebranego w postępowaniu materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż usprawiedliwione wydatki na sfinansowanie potrzeb małoletniego K. S. wynoszą 1.666 zł miesięcznie. Kwota ta obejmuje partycypację powoda w 1/3 bieżących kosztów utrzymania mieszkania i spłacie rat kredytu mieszkaniowego, koszty związane z obowiązkiem szkolnym oraz indywidualne wydatki powoda. Powyższą kwotę Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz dowodu z przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda oraz zeznań świadków, a w przypadku braku dowodów, na podstawie zasad doświadczenia życiowego i zawodowego.

W oparciu o powyższe zasady Sąd uznał, iż podana przez przedstawicielkę ustawową powoda kwota 900 zł miesięcznie na wyżywienie powoda jest wygórowana. Wyżywienie dziecka w wieku powoda powinno zamykać się w kwocie 400 zł miesięcznie. Przy tym nieuzasadnione jest stołowanie się małoletniego w barze, zwłaszcza, że – jak przyznaje jego matka – swoje obowiązki zawodowe w zdecydowanej większości wykonuje ona w domu, a w firmach, w których jest zatrudniona, przebywa zaledwie kilka dni w miesiącu. Powoływanie się na brak kuchenki mikrofalowej do odgrzewania posiłków dla małoletniego jest niezręcznym wybiegiem, zwłaszcza, że ma na utrzymaniu drugiego syna, któremu również musi zapewnić posiłki. Podobnie nieuzasadniona jest wskazana przez matkę powoda kwota 250-300 zł miesięcznie na zakup odzieży i obuwia. Sąd uznał za adekwatną na ten cel kwotę 150 zł miesięcznie. Również korzystanie przez małoletniego powoda z płatnych korepetycji, gdy nie ma zagrożenia oceną negatywną, nie jest uzasadnione, zwłaszcza, że są inne formy poprawy ocen proponowane uczniom przez nauczycieli.

Za nieuzasadnione Sąd uznał koszty ponoszone przez małoletniego za uczestniczenie w treningach i meczach piłki nożnej w klubie (...) oraz związane z tym zakupy markowej odzieży, butów i akcesoriów sportowych. Zajęcia te

nie jawią się jako fundamentalne, konieczne dla jego rozwoju. Tego typu wydatki trudno jest uznać za należące do podstawowych i niezbędnych. Orzeczenie u powoda niepełnosprawności ze względu na jego stan zdrowia, wymagający leczenia i rehabilitacji oraz stałej opieki stoi w sprzeczności z koniecznością dużego wysiłku fizycznego podczas treningów piłkarskich, zwłaszcza, że małoletni narzekał na dolegliwości kończyn dolnych, przeszedł w tym zakresie diagnostykę, leczenie i rehabilitację. Stanowiska rodziców małoletniego są w tej kwestii rozbieżne, a każde z nich powołuje się na opinię innego lekarza. Zajęcia te stanowią raczej swojego rodzaju pożyteczne hobby realizowane przez powoda w wolnym czasie. Za niezakwalifikowaniem kosztów powyższego hobby do usprawiedliwionych wydatków przemawia także fakt, iż młodszy syn pozwanego, S., nie może pozwolić sobie na jakiegokolwiek płatne zajęcia dodatkowe z powodu braku środków finansowych. Niezasadne byłoby zaś różnicowanie pod tym względem potrzeb obu synów pozwanego tylko ze względu na fakt, iż K. mieszka z samą matką, a S. z obojgiem rodziców. Jeżeli matka powoda uważa, że dziecko powinno brać udział w zajęciach, których koszty nie mieszczą się w pojęciu usprawiedliwionych, to jest zobligowana liczyć się z samodzielnym poniesieniem tych kosztów.

Jeżeli chodzi o aktualne koszty mieszkaniowe, w części przypadającej na powoda, to są one zasadne i nie budzą wątpliwości Sądu.

Zdaniem Sądu, wysokość wydatków powołanych w stanie faktycznym uzasadnienia jest adekwatna do potrzeb małoletniego powoda przy uwzględnieniu jego wieku, standardu mieszkania, w którym zamieszkuje, oraz dotychczasowego poziomu życia.

Jeżeli chodzi o możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego, to w sprawie o sygn. akt X RC 1071/05, pozwany deklarował dochód w kwocie 1.856 zł netto miesięcznie. Obecnie deklaruje dochód w kwocie 2.975 zł netto miesięcznie. Natomiast dochody W. S. zwiększyły się z deklarowanej kwoty ok. 1.000 zł w sprawie o sygn. akt X RC 1071/05 do kwoty ok. 3.300 zł miesięcznie obecnie.

Nie można jednak tracić z pola widzenia okoliczności, że w przeciwieństwie po sprawy rozwodowej, pozwany ma aktualnie na utrzymaniu jeszcze dwoje innych małoletnich dzieci, syna w wieku wczesnoszkolnym i 4-miesięczną córkę. Ponosi również wysokie koszty utrzymania mieszkania, na które, podobnie jak strona powodowa, zaciągnął kredyt. Skoro zatem do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego powoda zaliczono partycypację w miesięcznych ratach kredytu, zaciągniętego w celu zaspokojenia jego potrzeb mieszkaniowych, to brak jest podstaw do tego, aby zbagatelizować analogiczny wydatek pozwanego, zwłaszcza, że standardy obu mieszkań są porównywalne, a na pozwanym ciąży obowiązek zapewnienia wszystkim swoim dzieciom porównywalnego standardu życia. Nie może zatem dojść do uszczerbku dla wykonywania przez niego tego obowiązku wobec najmłodszych dzieci wskutek nadmiernego podwyższenia alimentów na rzecz powoda.

Z drugiej strony Sąd wziął pod uwagę fakt, iż pozwany S. S. (1) od 2016 roku nie utrzymuje osobistych kontaktów z małoletnim powodem. Ogranicza się jedynie do kontaktów telefonicznych, wymieniając z synem SMS-y. Nie czyni również starań o jego wychowanie, pozostawiając wszystkie decyzje dotyczące życia małoletniego jego matce. Na syna płacił systematycznie alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie, dobrowolnie zwiększył je o kwotę 100 zł, a następnie o kolejne 140 zł, płacąc na rzecz powoda kwoty po 540 zł miesięcznie, aż do momentu, gdy urodziło się mu drugie dziecko. Co więcej, pozwany nie wykazał, aby nie mógł podjąć dodatkowego zatrudnienia, poza Strażą Miejską w S., przyznając, iż nawet nie występował o taką zgodę.

Wobec powyższego, należy uznać, iż możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu zarówno na zaspokojenie swoich własnych potrzeb oraz potrzeb najmłodszych dzieci, jak i na partycypację w usprawiedliwionych kosztach utrzymania powoda w kwocie po 700 zł miesięcznie. Kwota ta wprawdzie przewyższa różnicę między aktualnymi dochodami a wydatkami pozwanego o ok. 280 zł, ale jest możliwa do wyasygnowania po wykorzystaniu przez niego wszystkich możliwości zarobkowych, w tym dorywczo poza Strażą Miejską w S..

Mając na uwadze powyższe, Sąd w części uwzględnił żądanie strony powodowej i podwyższył alimenty należne od pozwanego S. S. (1) na rzecz małoletniego K. S. z kwot po 300 zł do kwot po 700 zł miesięcznie, poczynając od dnia 8 grudnia 2017 r., w którym wniesiono pozew.

W pozostałej części powództwo, jako wygórowane, podlegało oddaleniu.

Sąd dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów w oparciu o dyspozycję art. 233 § 1 k.p.c.

Ustalony w sprawie stan faktyczny oparty został na całokształcie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności na powołanych w stanie faktycznym dowodach z dokumentów, przesłuchaniach stron oraz zeznaniach świadków w niniejszej sprawie oraz znajdujących się w aktach sprawy o sygn. akt X RC 1071/05, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów. Zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda Sąd ustalił na podstawie przesłuchania jego matki, które w większości kwestionował pozwany, a które zostały zweryfikowane w oparciu o przedłożone dowody z dokumentów oraz zasady doświadczenia życiowego i zawodowego. Sąd nie dał wiary stronie powodowej co do części kosztów ponoszonych na utrzymanie małoletniego powoda, o czym powyżej.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Zasadne jest, zdaniem Sądu, obciążenie pozwanego obowiązkiem zapłaty nieuiszczonych przez stronę powodową kosztów sądowych, które stanowią 5 % dwunastokrotności różnicy między zasądzonymi a dotychczasowymi alimentami. Zgodnie bowiem z art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a stosownie do treści art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu. Daje to kwotę 240 zł $[(700 \text{ zł} - 300 \text{ zł}) \times 12 \text{ m-cy} \times 5\%]$.

Możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu na uiszczenie powyższej kwoty bez uszczerbku dla wykonywania przez niego obowiązku alimentacyjnego.

Nadto Sąd wzajemnie zniósł między stronami koszty procesu, na podstawie art. 100 k.p.c., który stanowi, że możliwość taka istnieje w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań. Niniejszą sprawę strona powodowa wygrała w 40%, a strona pozwana przegrała w 60%, przy czym każda z nich poniosła koszty związane z ustanowieniem zawodowego pełnomocnika. Oznacza to, że wynik postępowania jest porównywalny dla każdej ze stron.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nadał wyrokowi, przy jego wydaniu, rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Z tych też względów, orzeczono jak w sentencji wyroku.